

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 88. Joannes Diazius Hispanus secta Lutheranus ex infidiis trucidatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

§. LXXXVIII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.

*Joannes Diazius Hispanus seda
Lutheranus ex insidiis tru-
cidatus.*

Cum interea Synodus immoto studio Sleid. comm.
hæresin reprimere satageret, novil. 17. p. 565.
in Germania tumultus suscitabantur, Spond. hoc
quorum ope hoc venenum fese latius anno n. 15.
diffundebat, magisque invalescere cœ-
perat; Ad hoc ansam præbebat Joan-
nis Hispani cædes, ex qua ingentes ri-
xæ, omniumque Protestantium seditio
fuit exorta; præfatus enim Diazius æ-
tate juvenis in Universitate Parisina
Theologiæ operam dabat; verum per-
lectis Lutheri, ejusque Discipulorum li-
bris paulo post seductus Parisiis excessit,
Genevam profectus, ubi tum Calvinus
agebat: cum vero arrogantem fastidiosi
hujus Viri indolem tolerare haud pos-
set, Geneva Argentinam secessit, me-
liusque cum Bucero convenit, qui mi-
tioris ac flexibilis animi Vir erat, bre-
vique novum hunc Discipulum ejusmo-
di dotibus præditum agnoscebat, ut sibi
spem faceret, eum inter celeberrimos
reformationis suæ fautores haud infi-
mum fore: quocirca cum eodem ad
Ratisbonense colloquium eundi faculta-
tem a præfatae urbis Senatu petiit, ob-

Hist. Eccles. Tom. XXXVIII. L 1 ti-

Sæcul. XVI. tinuitque. Vix Diazius mense Decembris illuc advenerat, cum illico populum suum P. Malvendam, quem Lutetiae noverat, visum iret: Is vero hujus juvenis errores atque opiniones deplorans, validissima quæque adhibuit argumenta, gravissimasque adhortationes addidit, ut illum ad Ecclesiæ simum reduceret. Verum nulla vel precum vel rationum vi flectebatur Diazius, obfirmatoque animo erroribus suis inhærens haud amplius P. Malvendam accessit.

Postmodum Diazius Neoburgum fecerit, ut ibidem cujusdam libri, quem Bucerus imprimi curabat, emendationi præses fiet, cum vero nil minus suspicatur, obitu pefactus unum ex fratribus suis, nomine Alphonsum, adventantem conspexit; hic enim comperta fratris sui defectione mox itineri sese accinxit, eundem ad saniora reducturus consilia; verum conatibus suis haud magis secundus, quam Malvendæ, allusit successor, unde Alphonsus, cum potius fratris sui pertinaciam deplorare, ac judicia Dei, qui, *cujus vult, miseretur, & quem vult, indurat*, adorare debuisset, illius vitæ ac corpori insidiatus est, cujus tamen unice animam, ejusque salutem procurare oportuisset: Itaque redditum simulat, ac re ipsa Augustam usque contendit, altera tamen die rursus unacum quodam iti-

itineris comite Neoburgum pergit, ibi- Sæcul. XVI.
demque prima luce die vigesima septima A.C. 1546.
Martii advenit, in nullum majori cum
sollicitudine inquirens, quam in fratrem
suum, ad cuius etiam diversorum mox
accessit unacum famulo suo, qui ultimus,
ne agnosceretur, Tabellarii vestem in-
dutus ad Diazii cubile ascendit, nec non
ad illum literas, quas ab ejus fratre scri-
ptas ipsi traderet, habere singit: Al-
phonsus vero interea ad infimos scalæ
gradus substitit: Igitur e somno excita-
tur Diazius, eique ementitus Tabella-
rius literas reddit, quas cum ille perle-
geret, hic securim illi in dexteram capi-
tis partem totis viribus impingit, eum tru-
cidat, seque celeri fuga unacum Alphon-
so proripit. Hac cæde tam Augustæ,
quam alibi divulgata confessim emitte-
bantur, qui ambos hosce sicarios strenue
insequerentur, nec illi horum solertiam
effugere poterant; quippe ambo depre-
hensi Oenipontum capti abstraheban-
tur. Re comperta mox Otto Henricus
Principes duos ex suis Consiliariis eo
ablegabat, qui capititis caussam urgerent.
Verum Imperator ab actione desisti jus-
fit, caussatus, quod ipsus in Comitiis
unacum Romanorum Rege hanc cau-
sam discutere vellet, quapropter cum
Elector Palatinus & Otto Henricus ca-
ptos Neoburgum, ubi perpetratum erat

Ll 2

ho-

Sæc. XVI. homicidium, præstita cautione trans-
A.C. 1546. mitti, ab Oenipontano Senatu peterent,
 ipfis mox Cæsaris interdictum fuit op-
 positum.

§. LXXXIX.

Landgravii cum Cæsare colloquium.

Sleidan. l. c. Quamvis Ratisbonensis Conventus ad
 p. 569.

**Thuan. hist
 l. 2. hoc ann** proximum mensem Majum a Cæ-

fare fuisset indictus, eidem tamen non
 nisi sexta Junii die datum est initium, in-
 terea vero frequens erat Landgravii cum
 Cæsare colloquium; quippe per Na-
 vium Landgravius fuerat admonitus, ut
 Cæsarem Ratisbonam profecturum in
 via conveniret, nec minus idem quoque
 ei suaserat Granvellanus, eo fine, ut
 mutui hujus congressus opportunitate
 suspiciones ac dissidentias ex variis ru-
 moribus hinc inde sparsis conceptas amo-
 liretur. Horum consilium secutus Land-
 gravius die vigesima octava Martii Spi-
 ram venit, quam urbem Imperator non
 ita pridem ingressus erat, ibidemque E-
 lector quoque Palatinus & Guilielmus
 Massenbachius Wittembergici Ducis O-
 rator jam antea advenerant: Igitur
 Landgravius privati colloquii copiam
 nactus præprimis ea, quæ Francosor-
 diæ gesta fuere, excusabat, postea ve-
 ro Cæsarem his verbis alloquebatur:

Non uno ex loco, nec e Germania tantum,

sed